

οἱ μεθ' Ὁμηρον ποιηταὶ τὸς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, δψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὄνόματος εἰς τὸς Ἑλλῆνας διαδοθέντος κατὰ τὸς Ἀρχιλόχου⁷⁾ χρόνους, καθάπερ Ἰππίας⁸⁾ ὁ σοφιστής φησιν. Ὁμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον⁹⁾ Εχετον βασιλέα φησὶ καὶ οὐ τύραννον.

εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.⁹⁾

προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γάρ τινας περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον· οὔτε γὰρ Ὁμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ¹⁰⁾ τὸς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι· εὐφημότερον γάρ ἐκεῖνο τούτομα.

Ἄλλως.

Ο Τύραννος Οἰδίποντος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ Κόλωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνῶσις τῶν ἴδιων κακῶν Οἰδίποδος πήρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ιοκάστης.

Χρησμὸς δὲ δοθεὶς Λαΐῳ τῷ Θηβαίῳ.

Λάιε Λαβδανίδῃ, παίδων γένος ὄλβιον αἴτεις·
δώσω τοι φίλον νίόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶν
σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάσος. ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραισι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας νίόν·¹¹⁾ δέ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

Τὸ αἰνιγμα τῆς Σφιγγός.

Ἐστι δίποντος ἐπὶ γῆς καὶ τετράποντος¹²⁾, οὐ μία φωνὴ,
καὶ τοίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσον¹³⁾ ἐπὶ γαιῶν
ἔρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἄλλ' ὅπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γνίοισιν ἀφανδότατον πέλει αὐτοῦ.

7. Archilochos von Paros lebte und dichtete um 680 v. Chr. 8. Der Sophist Hippias (c. 420 v. Chr.) beschäftigte sich unter anderem mit Altertumskunde und hielt Vorträge darüber. 9. Od. 18, 85. 10. In der verlorenen Schrift *Πολιτεῖαι* waren die Verfassungen von 158 Staaten beschrieben. 11. Nach einer Sage (Athen. XIII p. 603 A) soll Laios, bei Pelops gastlich aufgenommen, dessen Sohn Chryippes nach Theben geführt haben. 12. τετράποντος u. τοίποντος sind poetische Formen. 13. Der Relativsatz vertritt den Gen. zu μόνον.